

One Day Diary

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : En iyi arkadaşlıklar, sonsuza kadar sürer.

Notlar I : Tarih, 09.01.08.. (yayın tarihi: 30.01.2010)

Notlar II : Artık bu noktadan sonra yapmadığım bir Voldy/Dumble kaldı herhalde evet. Onu da sırf bu lafı artık dememek için yapacağım bir gün inadına.. Gerçi onu da yapınca ne diyeceğiz, yapmayayım evet. Hem zaten Dumble gay.

Notlar III : Konumuza gelirse, efendim bu benim bilmiyorum kaç aydır aslında aklımda olan bir şeydi.. Kitap serisini yıllardır takip ediyoruz, ilk kitaptan beri "neden harryi öldürmüyorsun voldy!" diye her bağırıya "çünkü aşıkkk!" diyorduk, artık canıma tak etti. Ki ilk başlarda aslında voldy onun babası diyordum, ona da bilahare değinmek lazım..

Notlar IV : Gerçekten de arkadaşım, bir insan bu kadar da olmaz, sen önünde çocuğu tutuyorsun, yok düelloymuş, yok eğilmekmiş, öldür gitsin! Sonra önünde çocuk ölü taklidi yaparak yatıyor, sen de yiyorsun bak bak, neden öldürmüyorsun?! Neden harry randevusuna gelmedi diye üzölüyorsun?!

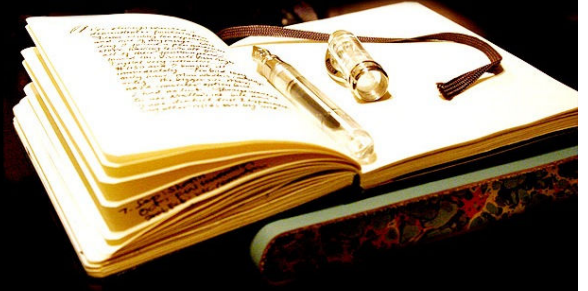
Notlar V : Şaka bir yana, boşluk bulmak çok kolay.. İsteyene. İkisinin arasındaki benzerlikler, aynılıklar, bağ.. Yazmak isteyen delirtir..

Notlar VI : CAUM'dan daha zor, sen al iki düşman karakteri, baş düşmanı aynı kalbin içine koy.. Zor, çok zor, ama o kadar çekici ki.. Bütün gün fikir de fikir diye dolaştım, beynim bazı şeyleri, duyguları, olayları hissediyor ama üzerine parmağını basamıyor, kafam elektrik akımından aptala döndü resmen..

Notlar VII : Ne yapacağım hiç bilmiyorum, CAUM'a döndürmemeye çalışacağım, ama nasıl olacak onu da bilmiyorum.. İşin içinde Voldemort olunca böyle oluyor işte, beyin kaynıyor.. Bakalım.. Adam kendisi yazdırıyor, yoksa bana otur caumdaki gibi akıl oyunları yaz deseniz yazamam, ki onu da ben yazdım. Ruha girmek gerek azizim, ruha. Deneyelim görelim, olmazsa yarı yolda snarry'e çeviririm acımam, dan diye bitirecek halim yok.. Ya da biri ölür evet..

Notlar VIII : Başlıyorum, başladım. Hayırlısı, yeni bir otp mi çıkar, rezil bir şey mi çıkar göreceğiz, başlangıç senaryosu bu, onuru olmalı.

"once i had a
best friend."

One Day Diary

"He saw himself in you before he had ever seen you, and in marking you with that scar, he did not kill you, as he intended, but gave you powers, and a future."
- Albus Dumbledore

Soundtrack

Nia Vardalos - Golden Slumbers

Golden slumbers fill your eyes, smiles awake you when you rise
Sleep pretty darling do not cry, and I will sing a lullaby.

Bir zamanlar bir çocuk vardı.

Siyah saçlara, yeşil gözlere sahipti, diğer çocuklardan biraz daha kısa, daha çelimsizdi, ama ruhu hepsinden daha güçlüydü. Annesi adını Harry koymuştu, babası Potter'ı vermişti, küçük Harry Potter doğduğunda dünyayı değiştireceğini bilmemiş, neşeyle annesinin kızıl saçlarına tutunmuştu.

Harry bir yaşındayken bir gün bir adam evlerine girmiş, minik Harry onun gücüyle uyanmış, neler olduğuna bakmış, ama küçük yeşil gözleri gördüklerini anlamamıştı, babası bağırıyordu, annesi onu hemen yakaladı ve göğsüne bastırdı.

Sonra o adam geldi, eve giren adam, babası etrafta yoktu, Harry korkarak ağlamaya başladığında annesi konuşmaya başladı, ve sonra bir anda onu tutan kollar gevşedi, Harry yere düştü.

Harry teyzesini ve eniştesini sevmezdi. Sevmesi için pek de bir şey verilmemişti doğrusu, minik çocuk yıllarca evin her işini yapmış,

arada okula giderek büyümüşü. Okula gitmesinin sebebinin de devletin zorlaması olduğundan emindi, çünkü hiçbir zaman okul alışverişine götürülmemiş, okula gitmesi teşvik edilmemişti.

Yine de Harry okumayı sevdi. Okumak, yazmak, öğrenmek. Yeni bir dünya vardı önünde, bazen anlamıyordu, sınıfın gerisinde kalıyordu, ama çabalıyordu, öğretmenleri onunla ilgilenmese de çabalıyordu.

Arada sırada garip olaylar oluyordu sonra, mesela saçları bir gecede upuzun olabiliyordu, çatılardan düşüyor ama ölmüyordu, hiç hasta olmuyordu sonra, teyzesi onun garip olduğunu söylerdi, Harry hep merak etmişti neden hiç hasta olmadığını.

Bir gün Harry'nin yeni bir defter alması gerekti. "Günlük tutacaksınız." demişti edebiyat öğretmeni, "Bir ay boyunca tutacaksınız, sonra da bana vereceksiniz."

Harry nereden defter alması gerektiğini bilmiyordu doğrusu, bilse de parası yoktu. "Müsveteleri kullan!" demişti eniştesi, Harry anlatmaya çalışmıştı oysa, defter olması gerekiyordu, boş bir defter, "Git eskicileri gez, al bu da para-" demişti teyzesi sonra, "Çamaşır suyu almayı da unutma."

Soundtrack

Yiruma – One Day Diary

"pardon, bu ne kadar?"
"hangisi evlat?"

harry pazar yerinde, itilip kakılıyorken defteri kaldırır, adam cevaplar
"3 pound, var mı paran-" harry sessiz, 'hayır' derken defteri geri bırakır, çamaşır suyunu önceden almış, geriye sadece 1 poundu kalmıştır, geri dönerek pazar çıkışına giderken derin bir nefes aldığı anda minik omuzları dikleşir, yağmur çiseliyorken harry şemsiyesi yok, kaldırımında kenardan kenardan giderken eniştesinden nasıl müsvette kağıt alabileceğini düşünmeye başlar..

---

harry köşeyi dönmüş, yürüyorken ilerde kutular toplanıyordur, bir ev sahibi kutuları kapatırken harry biraz daha hızlanır, bahçe satışı yapıldığını görürken yürüyerek sorar
"pardon.. boş defteriniz var mı?"
ev sahibi kadın ona bakarken harry ıslak, parasını kaldırırken konuşur
"param var.." genç kadın hüznle ona bakarken cevaplar
"kaç yaşındasın sen?" harry sessiz, 8 derken genç kadın hafifçe iç çeker, konuşur
"şemsiyen yok mu?"
"yok efendim.." bayan başını sallar, sonra kutulara dönerken cevaplar
"kızım hasta olmadan önce, hasta olduktan sonra da bu defteri hiç yanından ayırmadı.." bir defter çıkartarak ona verirken harry uzanır, bir an parmaklarının uçları yanar ama aldırılmazken defterin kilidini açar, boş sayfalara bakarken yağmur gelmemesi için tekrar kapatır, hüznü kadını konuşur
"hiç içine bir şey yazamadı galiba, defter boş.."
harry bir şey demezken kadın tekrar kutusuna dönerek konuşur

"sen yaz, olur mu?" harry başını sallar, yürüyerek uzaklaşırken sonra geri döner, parayı uzatacakken genç kadın ona gülümser, kapıyı açarak içeri girerken harry atılır "kızınız için üzuldüm efendim.." anne sessiz, ona bakarken başını sallar, sonra eve girerken harry yas tutan eve bakıyor, dönerek uzaklaşır..

---

harry bütün işlerini bitirmiş, herkes de yatmış, minik delikanlı merdiven altındaki dolapta ağzında feneri, yeni günlüğünü açarken heyecanlı, ne yazacağını bilmiyor, bir an düşünür; bugün ne olmuştur ki?

sonra kararını verir: ilk olarak bu günlüğü *nasıl* elde ettiğini söyleyecektir, hiç unutmamak için, kalemını eline alır, minik bir çocuğun kalem tutuşu onda da var, uzun sapa tüm parmaklarıyla asılır, ve kağıda bastırır..

Merhaba, ben Harry.

hafifçe gülümser, kalemını tekrar kağıda bastırarak '*bugün bir evde-*' diyecekken birden beliren yazıyla zıplayarak kafasını merdivene vurur..

Merhaba Harry, ben Tom.

---

harry şokla deftere bakarken yeşil gözleri kocaman, gözlüğünü çıkartarak gözlerini ovar, kırpıştırır, sonra gözlüğünü yine takarken kağıda eğilir, yazı oradadır işte, hatta altında-yeni-

Orada mısın Harry?

harry korkuyla defteri kapatır, şiltenin altına tıkarken yorganın altına girer, feneri kapatarak derin nefesler alırken gözlerini kapatır..

---

harry ertesi akşam, gözleri kocaman açık, kapının aralıklarından salonu izliyorken günlük aşağıdaki bir canavar gibidir sanki, harry kıpırdamadan yatmaya devam ederken bütün gün unutmaya çalışmış, ama başaramamıştır, şimdi de problemin üzerinde yatıyor, ne yapacağını bilemiyorken muhtemelen yorgunluktan hayal görmüştür evet, minik delikanlı dikleşir, fenerini açar, şiltenin altından defteri çıkartır..

---

harrynin günlük yazılarında ortaya çıkacak olan cümle bozuklukları, anlam düşüklükleri, imla hataları bilerek yapılacak, siz de tom olarak onu anlamaya çalışın istiyorum, ayrıca gerçekçi de olsun istiyorum evet.. 8 yaşında bir çocuktan bahsediyoruz, oturup ilyadayı yazacak hali yok..

Merhaba, ben Harry.

yazısı hala orada duruyordur işte, ama onun yazısı yoktur!

harry gülümseyerek uzanır, kalemını alarak açar, feneri boynuyla omzu arasına sıkıştırır ve dün yazamadıklarını yazmaya başlarken hiç durmaz, aşağı bakmaz, hızlı hızlı devam yazmaya devam eder..

Bu defteri edebiyat ödevim için aldım. Bu defteri bir bahçe satışından aldım. Bir kadının kızı ölmüş bu da onun defteriymiş, annesi benim doldurmamı istedi.

harry bir an "-da" ekini doğru yazıp yazmadığını kontrol eder, sonra yeni bir cümleye başlayacak olur, ama aşağıda beliren yazıyla inler..

Şanslısın Harry. Kaç yaşındasın?

---

harry satıra bakıyor, kıpırdamıyorken yeni bir şey belirir

Benden korkmana gerek yok Harry, sana zarar vermeyeceğim, ben sadece bir defterim, görüyorsun..

harry kaşları çatılı, bir an cevap verecek olur ama elini geri çekerken o yine konuşur

Hadi Harry, bir şeyler söyle, uzun süredir yalnızım, ve canım çok sıkılıyor..

harry burnundan nefesler alıyor, yukarı bakar, hiçbir ses gelmiyorken doğrudur, defter sadece yazıyla konuşuyordur, birinin onları duyması imkansızdır, minik delikanlı sessiz, bir an daha tereddüt eder, sonra kalemi kağıda bastırır..

Sen kimsin? Nasıl konuşuyorsun?

Ben sihirli bir defterim Harry, sihir nedir biliyor musun?

harry şimdiye kadar sihri sadece televizyonda görmüş, ne cevap vermesi gerektiğini bilemezken defter devam eder

Adım Tom, bu günlüğü ilk kullanan çocuğun adı oydu ve defteri sihirli yaptı.. Onun hafızasına sahibim, bu yüzden konuşabiliyorum..

harry ohlarken defter onu duyuyor mudur bilmiyordur gerçi, yazarak sorar

Beni duyabiliyor musun?

Hayır Harry, sadece yazdıklarımı görebilirim..

harry sessiz, sayfaya bakarken bir süre bir şey demez..

Sihir nasıl yapılıyor? Neler yapabiliyorsun?

bir süre cevap gelmezken harry yanlış bir şey sorduğunu düşünür, o sırada bir *defterle* konuştuğunu hatırlarken rahatlar,-

Sihri sadece bunu kanında taşıyanlar yapabilir Harry.. Taşımıyorsan bunu yapamazsın, üzgünüm.. Ama sihirli bir deftere sahipsin, bu da güzel, değil mi?

harrynin omuzları çöker, delikanlı iç çekerken başını sallar, sonra atılarak yazar

Evet, doğru.

Aferin sana Harry, çok zeki bir çocuğa benziyorsun.. Seninle konuşmak zevkli olacak.

harry gülümserken defter bunu görmez..

Soundtrack

Josh Groban - Un Giorno Per Noi

Böyle başlamıştı arkadaşlıkları.

Harry bilmiyordu Tom'la daha önceden de karşılaşmış, hatta onun suratına bakmış ve onu yenmiş olduğunu. Bilmiyordu içinde taşıdığı gücün varlığını, alnındaki yaranın sebebini. Bütün dünya onu arar, nerede olduğunu bulmaya çalışırken o bilmiyordu bunları.

Bilmiyordu Harry yıllar boyunca düşmanı olacak adamı, Lord Voldemort'u. Bilmiyordu bunun onun günlüğü olduğunu, Tom'un o olduğunu. Bilmiyordu ki elinde tuttuğu defter bir horcruxtu, Voldemort'un ruhunu taşıyor ve onunla teması geçen herkesin gücünü alıyordu. Harry bu lanetleri bilemeyecek kadar minikti daha.

Oysa ki Lord Voldemort onun evine gelmeden bir süre önce günlüğünü, elbette günlük olduğunu söylemeden Lucius Malfoy'a vermiş ve defteri korumasını, herhangi bir problemde defteri mugglelerin arasına bırakmasını, bunun onu zayıflatmayacağını, aksine daha da güçlendireceğini söylemişti. Lucius Malfoy da, Karanlık Lord yok olunca ortaya çıkan kargaşada ona dair bir şeyin bulunmaması için defteri muggle dünyasına bırakmıştı, nasılsa istediği an büyüyle çağırabilirdi.

Gerçekten de defter 7 sene boyunca elden ele dolaştı, kimsenin dikkatini çekmese de o deftere sahip olan herkes bir şekilde ölümle karşılaştı ve defter yeni sahiplere gitti.

Harry bilmiyordu ki bundan önce deftere sahip olan kız ona *her gün* yazmış ve bu yüzden ölmüştü, Harry nereden bilebilirdi?

Harry bunu bir sır olarak tutması gerektiğini kısa sürede anlamıştı. Kimseyle paylaşamazdı Tom'u, ona deli gözüyle bakarlardı. Gerçi Harry bile bazen deli olup olmadığını düşünürdü.

Tom ona deli olmadığını söylüyordu, sadece çok yalnızdı küçük çocuk. Harry ona defteri neden alması gerektiğini anlattığında Tom yeni bir defter bulması gerektiğini söylemişti, onu öğretmenine veremezdi. Harry de buna katıldı ve kalmış 1 pounduyla teyzesine giderek bununla defter bulamadığını söyledi, teyzesi telefonla konuşuyordu, onu savuşturmak için dolaplardan birini açıp ona bir ajanda verdi.

Harry bunu anlattığında Tom keyifle onu tebrik etti, teyzesini boş zamanında yakalamak çok zekiceydi doğrusu, üstelik para da onlara kalmıştı.

Harry gülümsüyordu, 8 senedir ilk defa bir arkadaşı vardı. Her şeyi ona anlatabilirdi, Tom kimseye söylemezdi. Söz vermişti Harry'e, hep arkadaşı olacaktı.

Hep.

Tom günlüğünü Hogwarts'a başlarken tutmaya başlamış, 6. sınıfta defterini düşünseli olarak kullanmayı da öğrenmişti. Sonrasında içine koyduğu ruhu ve düşünseli özellikleri sayesinde defterin içindeki Tom, Voldemort'un hayatının ilk 16 yılını biliyordu. Sonraki yıllarda Voldemort defterini büyülere dair not tutmak adına kullanmıştı.

Defteri kullananları Tom kolaylıkla ele geçirebiliyordu. Ağzı laf yapan, zeki bir çocuktan Tom, ne demesi gerektiğini hemen hissediyordu. Ruhunu bir deftere akıtmak isteyen kişinin ruhunu sökebilmek konusunda özel bir yeteneği vardı.

Harry onun için ilgi çekici olmuştu başta, defteri en son elinde tutan kız çok kaprisli, huysuz ve şımarık bir kızdı, Tom ondan nefret ediyordu doğrusu. Kız öldüğü için üzülmemişti.

Harry daha farklıydı, Tom onun günlük hayatını öğrendiğinde kendi hayatına benzeyen şeyleri görmüş ve belki de bu yüzden ona biraz destek olmuştu.

Ne de olsa güven bağı kurması gerekiyordu.

---

harry yorgunluktan bayılacak, şiltesine uzanırken yukardakiler çoktan uykuya dalmış da 8. rüyalarını görüyorlar, yeşil gözler merdivenin altına bakarken derin bir nefes alarak eliyle gözlerini ovar, sonra tekrar gözünü takarak dikleşir ve sırtını duvara verip defterini çıkartır, fenerini yakar ve yukarda bağladığı ipe geçirir, fener sarkarken delikanlı sayfaları açar, çevirir, yeni bir boş sayfaya gelirken her akşam sorduğu gibi, yine sorar,

Tom, orda mısın?

ve cevabı beklerken tom her akşam cevapladığı gibi cevaplar

Burdayım Harry, günün nasıl geçti?

Çok yoruluyorum Tom, sabahları kalkamıyorum artık-

Neden? Problem nedir?

Ödevlerimi bitiremiyorum, sadece gece yapabiliyorum.. matematiği anlamıyorum, tarihi unutuyorum. edebiyatım da kötü, öğretmenim kızıyor-

Bana oldukça iyi geliyordu, ama Harry, istersen sana yardım edebilirim?

harry şaşkın, deftere bakarken sorar

Nasıl olacak?

Bana matematik ve tarih konularını say Harry. Aynı dersleri ben de aldım, istersen bir sürü kere hepsini tekrar dinleyebilirsin. Ya da sana ben anlatabilirim, ne dersin? Ben konuşurken beni dikkatle dinliyorsun..

harry hafifçe gülümser..

Doğruydu, Tom konuşurken Harry onu çok büyük bir dikkatle dinliyordu ve konuşmaya başladılar.

Tom ona tarihi bir masal gibi anlatıyordu, Harry onun da çok başarılı bir çocuk olduğundan emindi, ama sorduğunda Tom bunları öğrenmek zorunda olduğu için öğrendiğini, yoksa ilgilenmediğini söylemişti. Harry de pek ilgilenmiyordu doğrusu. Sadece Vernon enişte sınıfta kalırsa onu cezalandıracağı için tarihi çalışıyordu.

Tom ona anlattığında Harry hiç unutmuyor, ona sorular sorarak onu bile sıkıştırıyordu. Matematiği Harry kendi kendine çalışıyor, ama bir şeyi anlamadığında Tom'a soruyordu, Tom da hatırladığı kadarınca ona yardım ediyordu.

Edebiyat ise Harry'i en çok eğlendiren ders olmaya başlamıştı, Tom ona bir sürü eski büyücünün hikayelerini anlatıyor, Harry de o anlatırken onun bilerek yaptığı imla ve gramer hatalarını düzeltiyor, anlatım boşluklarını yakalıyordu, en favori hikayeleri Salazar ve Godric arasında geçenlerdi, Tom da bunları anlatmaya bayılıyordu doğrusu.

Bugün sınavım açıklandı Tom! 75! daha önce ne yüksek 40 almıştım!

harry coşkuyla deftere bakarken tom cevaplar

Çok sevindim Harry, daha da yükselteceğine eminim..

harry cevap yazacakken kapısına vurulur, eniştesi konuşur

"çocuk, ayakkabıların boyanması lazım!" harry *tamam enişte* derken defterini kapatıyordu, vernon kapıyı açarak ona bakarken sorar "ne yazıyorsun sen devamlı o deftere? bizi mi kötülüyorsun- ver-" harry defteri saklamak isterken vernon enişte uzanarak ondan yakalar, sertçe defteri açarken bir sürü matematik hesabı görür, kaşlarını çatarak sayfaları çevirirken harry korkuyla ona bakıyordu, vernon defteri kapatarak ona atar, sonra dönerek uzaklaşırken harry korkarak kapağı açar,

O kadar kolay değilim sanırım.

harry hafifçe gülümser, defteri kapatıp ayakkabılara koşar..

Tom?

Efendim Harry?

Defterin içinde hiç sıkılmıyor musun?

Sen varken eğleniyorum Harry.. Defter kapandığında uykuya dalıyorum..

Tom?

Direkt soracağın soruyu sor Harry..

Sorum yok.. Düşünüyorum.. Büyücü olmak nasıl bir şey olurdu acaba? Büyücüler nasıl insanlar Tom? Bana sizin tarafı çok az anlatıyorsun, oraya giremez miyim?

Giremezsin Harry.. Girmeyi istememelisin de, oraya ait değilsin..

Ama sen bana aitsin.

Tom, tom bugün korkunç bir şey oldu- istemeden yaptım yemin ederim, kimse bana inanmıyor-

Ne oldu Harry? Sakin ol, ben inanacağım-

harry elini saçlarından geçirir, derin bir nefes alırken tom anlatmasını söylüyordur, minik delikanlı kalemni tekrar alarak anlatmaya başlar

Bugün fen dersinde öğretmen film taktı, hepimize hayvanları gösterdi.. Ben de izliyordum, hiçbir şey yapmadım yemin ederim-

Söyle Harry,-

Filmde yılanlar vardı, böyle bir kafesin içinde, altalta üstüsteydiler, birbirleriyle konuşuyorlardı tom! Neden hayvanları seslendirdiklerini sordum, öğretmen benimle dalga geçti, ama gerçekten konuşuyorlardı, hepsi konuşuyordu, çekilmelerini, rahat olmadığını, ormanı özlediklerini söylüyorlardı-

Harry,-

Gerçekten! Duydum yemin ederim-

Harry inanıyorum, sakin ol-

Nasıl inanabilirsin?! Ben bile şoktayım-

Ben de yılanları anlıyorum çünkü Harry! Sakin ol..

harry kaşlarını çatarak deftere bakarken bir anda evin sessizliği kendi kalbinin yanında yükselmiş, kıpırdamadan sayfaya bakıyorken yazılar silinir, yeni bir yazı çıkar

Belki de bu tarafa aitsindir Harry.

Annenle babana tam olarak ne oldu Harry?

Bilmiyorum.. Trafik kazasında ölmüşler..

Emin misin?

Teyzem öyle söyledi, annemle ilgili soru sormamı sevmez,-

Soyadın Potter'dı değil mi Harry?

Evet, neden?

harry bir süre bekler, cevap gelmezken sonra birden bir tablo çıkar, harry anlamadan bakarken tom yine yazmaya başlar

Bu Potter ailesinin bildiğim kadarınca kütüğü Harry, büyük babalarını isimlerini görüyor musun?

Büyükbabalarımın isimlerini bilmiyorum ki?

sessizlik..

Bir şekilde öğrensen iyi olur Harry Potter, çünkü Potterlar safkan büyücü bir ailedir.. Teyzenin muggle gibi davranması bana kofti olduğunu düşündürüyor, eğer öyleyse sen aslında safkan bir büyücü olabilirsin.. Hem de *Potter'* sın, kim bilir ailen seni nerelerde arıyordur..

harry şaşkın, tabloya bakarken minik kalbi heyecanla çarpmaya başlar, tom hissedir..

Anlamadığım şey, nasıl çataldili konuşabildiğin-

Çatal-ne?

Çatal dili.. Konuştuğun dil.. Yılanların dilidir, sadece Salazar'ın varisinde ve onun soyunda bulunur..

Akraba mıyız? Oğlun olamam, sen daha 16 yaşındasın-

Günlükte 16 yaşındaydım Harry, şu anda büyük olmalıyım.. Ama soyadım Potter değil..

Nedir?

Bilmene gerek yok diye düşünüyorum.. Ama Potter değil, inan..

"teyze.. öğretmenimiz soyağacımızı istiyor.."

teyze patates soyarken harry onun omuzlarının sertleştiğini görür, bıçak hareketi hızlanırken uzun yüzlü kadın cevaplar

"ne gerek varmış? biliyorsun annenin babanın adını işte, yaz gitsin-"

"onların anne babalarının adlarını bilmiyorum ama.. 2 kat çıkmam gerekiyormuş teyze.."

teyze ona dönerken elinde bıçak, tezgaha elini dayarken cevaplar

"annemin adı margaret, babamın adı da dave'ti.. babanın annesinin adını bilmiyorum, bir şeyler at, babasının adı da jeremy'di.. onun babasını da ben nerden bileyim-"

tekrar patateslerine döner, harry teşekkür ederek mutfaktan çıkarken petunia bir an patateslere bakar, sonra iç çekerek ellerini kaseye dayar, gözlerini kapatır..

Jeremy Potter, Jeremy Potter, işte burda Harry-

tabloda bir isim yuvarlak içine alınır, harry heyecanla bakarken tom devam eder

Yine de tesadüf olabilir Harry, bu kesin değil-

Nasıl emin olabiliriz?

Büyü yaparak.

Normalde muggleların yanında büyü yapamazsın-

Muggle nedir?

Büyü gücü olmayan insanlar.. Onların yanında büyücüler hayat tehlikesi olmadan büyü yapamazlar. Ayrıca büyücüler, 17 yaşından küçükken okul ve Hogsmeade dışında bir yerde de büyü yapamazlar, buna ev dahil değildir-

Hogsmeade neresi?

Büyücü köyü, beni dinle Harry.

Pardon..

Küçük büyücülerin evlerinde büyü yapmaları bir yere kadar yasak değildir, çünkü enerjilerini kontrol edemezler. Onların yaptıkları minik büyüler anne babalarının hesabına geçer, çünkü daha kanı oturmamıştır. Ama evde bir muggle varsa iş değişir, hiçbir şey yapamazlar..

Yani?

Yani, yarın enişten işe, kuzenin okula, teyzen de alışverişe gittiğinde, büyü yapmaya çalışacağız Harry Potter.

Soundtrack

John Williams - Lumos!

Asasız büyü çok zordur Harry.. Yapamayabilirsin, bunu unutma..

Asasız büyü derken?

harry yukarda toz alma bahanesiyle dudleynin odasına girmiş, kapıyı kilitlemiş, günlüğü yatağa açarak koymuş, onu ayakta okuyorken eğilip yazıyordur, tom cevaplar

Biz büyücüler, özellikle de çocuklar, normalde asa kullanırız. Asa sayesinde sihrimizi toplar ve onu yollarız. Ama büyücüler اساسız da büyü yapabilirler.. Şimdi sen de yapacaksın Harry, eminim..

harry heyecanla nefes alırken tom devam eder

İçinde bunu başarmak için bütün büyücülerden daha büyük bir istek ve odak var, bu da anahtarımız olacak.. Sağ elini aç, ve elinin üzerine odaklanarak onu aydınlatmayı iste Harry, tüm dileğin bu olsun, sonra da kelimeyi söyle..

harry ayakta, dönerek elini açar, kaşlarını sınıksıkı çatmış, dişleri sıkılı, tüm gücüyle eline bakıyorken konuşur

"Lumos."

ama bir şey olmazken harry dönerek deftere bakar, tom sessizce bekliyordur, harry onun onu görmeyeceğini biliyor, ama yine de gergin, derin bir nefes alarak dikleşir, tekrarlar

"Lumos!"

yine bir şey olmazken harry iç çekerek deftere eğilir

Olmuyor-

Olacak.. Kimse ilk seferde yapamadı.. Devam et.

harry derin bir nefes alarak kolunu savururken bağırır

"Lumos!"

ve delikanlı parmak uçlarına kadar ışıkla yandığını hissederken coşkuyla bağırır..

Oldu! Oldu Tom! Bir büyücüyüm ben de! Başardım! Işık yaktım, parmak uçlarıma kadar hissettim, böyle alev gibiydim sanki, ampul gibiydim, başardım!

harry hem yazıyor, hem koşuyorken yerinde duramıyordur, koltuğa çökerken devam eder

Başardım! Tom bir büyücüyüm ben de! Tıpkı senin gibi!

Seninle gurur duyuyorum Harry, gerçekten çok mutlu oldum-

İnanılmaz bir şey bu! Sen olmasan bilmeyecektim, anlamayacaktım, seni seviyorum Tom, gerçekten! Sen benim en yakın arkadaşımın, tek arkadaşımın, sen olmasan ne yapardım bilmiyorum..

harry gülümseyerek arkasına yaslanır, başını geri dayayarak tavana bakarken tom cevap vermemiştir, fark etmez..

Büyücü olmak, Harry'nin içindeki silahı olmuştu artık. Hayat onu ne kadar zorlarsa zorlasın, insanlar ona ne kadar kötü davranırsa

davransın, minik çocuk onların gözlerinin içine bakıyor, ve içinden "ben bir büyücüym" dediğinde problemler yok oluyordu, Harry Potter bir büyücüydü, sadece ışık yakabilse bile bir büyücüydü, Tom gibiydi, Tom onunla gurur duyuyordu, Harry mutluymdu.

Ailesi, ne kadar aile olabilirse, ondaki değişikliğin sırrını bulamıyor, onu zorladıkça zorluyordu ama Harry ne derlerse yapıyor, gece şiltesine yattığında Tom'un uyanık bir şekilde onu beklediğini biliyordu.

Tom'sa ne yapacağını şaşırılmış, ne düşünmesi gerektiğini bilmeden vaktini geçiriyordu.. Normalde bu çocuğu 2 sene önce öldürmüş olması gerekiyordu ama yapmamıştı, onunla konuşmak gerçekten eğlenceli olmuştu, Harry çok şey bilmese de öğrendiğinde çok zeki bir çocuktu, Tom bu günlüğün neden yapıldığını da biliyordu, bir gün günlüğü öğiteceği bir büyücüye vermek için bunu hazırlamıştı, ve şimdi Harry safkan bir aileden büyücü çıkmıştı. Hem de bir Potter.

Tom ne yapması gerektiğini bilmiyordu, çocuğun gelecek sene Hogwarts'a çağırılacağı açıktı, çataldili biliyordu, bir şekilde aralarında bir bağ vardı ama buradan ona ulaşması imkansızdı, Tom beklemeye karar verdi. Birileri bu çocuktan kim olduğunu saklıyordu, ama Dumbledore Harry'i bulacaktı, Tom biliyordu.

Hogwarts nasıl bir yer Tom?

Büyük, kocaman bir şato.. Az kaldı Harry, biraz daha dayan, 1-2 hafta içinde mektubun gelecek, eminim..

Ya gelmezse? Ya Hogwarts nasıl bir yer hiç bilemezsem? Ya Dumbledore beni unutursa?

Unutmaz Harry.. Eğer seni unutulursa bir mugglen önünde büyü yap, Bakanlık hemen seni bulur inan..

Tamam.. Keşke görebilseydim, sabretmek o kadar zor ki..

Sen çok dayanıklı bir çocuksun Harry.. Diğer 11 yaşındakilerden farklısın inan.. Dayanacak gücün var..

sessizlik..

Harry?

Efendim Tom?

Sana göstermemi ister misin?

Korkma, sadece elini deftere bastır, ben tutacağım..

harry sessiz, kalemni kenara bırakır, sonra elini deftere bastırır, gözlerini kapatırken bir an sonra bir yere düştüğünü hisseder, gözlerini açar..

Soundtrack

Jeremy Soule – Hogwarts (Happy)

“hızlı olun çocuklar!”

harry kendini bir sürü çocuğun arasında bulurken kimse ona dikkat etmiyordur, hepsinin görüntüleri farklıdır doğrusu, bir tür siyah *forma* öğrencilerin üzerindeyken harry de grupla beraber yürüyüp basamakları çıkarken kocaman bir şatoya girerler, harry başını kaldırarak yukarılara bakarken öndeki büyük yürüyor, konuşur

“birazdan seçmeler başlayacak, hogwarts’a hoş geldiniz.. şu anda arka girişten yürüyoruz, buralar sizlere gün içinde açık, ancak geceleri yatakhanelerinizde veya binalarınızda olmanız gerekiyor..”

harry de çevresine bakarak yürüyorken hogwartsa olduğuna inanamıyordur, neden kimse ona bakmıyordur anlamamıştır gerçi, ama umursamıyor, yürüyorken büyük kişi onlara burada beklemelerini söyler, harry de beklerken bir an sonra çekildiğini hisseder..

Ne kadar güzeldi! Neden kimse bana bakmadı Tom?

Çünkü o bir hatıraydı Harry, hatıralarımda sen yoksun.. Onlar da seni görmüyorlar..

Sen de oradaydın yani? Ama göremedim seni! Göremez miyim?

Görüp ne yapacaksın?

Merak ediyorum.. Sen beni merak etmiyor musun? Ben seni çok merak ediyorum, ailen kim, nerelisin, saçların ne renk, gözlerin ne renk, sevgilin var mı.. Dudleynin arkadaşları sevgiliye takmış durumdalar, senin de var mı?

bir süre cevap gelmezken harry dudaklarını kemirir, sonra tom cevap verir

Bunlar oldukça kişisel şeyler Harry,-

Ama ben kime söyleyebilirim? Ayrıca söylemem de, sen benim arkadaşımın Tom! Sana neden zarar vereyim, sen bana zarar verir misin?

sessizlik..

Verir misin?

bir süre daha sessizlik, sonra tom cevaplar

Şimdiye kadar vermedim, değil mi?

harry gülümser, sonra yazar

Ama gelecekte verir misin?

Ben bir defterde yaşıyorum Harry-

Ve? Söz vermek o yüzden daha da kolay olmalı, nasılsa büyük Tom bizi bilmiyor, beni bilmiyor..

O zaman söz vermem neden önemli?

Benim için önemli.. Miniğim ben..

İşine gelince küçük oluyorsun, dün benimle kavga ediyordun-

Çünkü haklıydım! Cevap ver tom, unutturamayacaksın, seni tanıyorum..

bir süre sessizlikten sonra cevap gelir,

Tanıyorsun, değil mi?

harry gülümserken cevaplar

Tanıyorum.. Ve ben seni ilerde görsem de sana zarar veremem.. Hep arkadaş olacağız demedik mi? Olacağız, söz.. Ben seni hep seveceğim.. Sevgililerini de kıskanmayacağım..

Nereden çıktı bu sevgili konusu birden?

Büyüyorum Tom! Salak değilim herhalde-

Ben hiç salaksın demedim.. Pes edecek misin?

Hayır..

İyi tamam..

İyi tamam, ne?

İyi tamam, sana zarar vermeyeceğim.. Ama hatırlatırım ki ben sadece bir günlüğüm, yarın karşına çıkabilirim-

Ve ne? Suratıma asa mı dayarsın? Ne yaptım ki ben sana?

O da doğru.. Küçük bir çocuğa neden-

Küçük değilim ben!

harry tomun gülüşünü neredeyse duyar gibi olurken gülümser..

Soundtrack

Craig Armstrong – Leaving Paris

---

harry düştüğü yere bakarken bir an olanları anlayamaz, tom son konuşmalarından 2 gün sonra birden durup dururken elini ona vermesini, ve borcunu ödeyeceğini söylemiştir, harry onun nasıl bir borçtan bahsettiğini bilmiyordur ama bildiği şey tomun birine borçlu

kalmayı sevmediği, hep üst el olmayı istediğidir, o yüzden karşı çıkmamış, elini ona vermişken şimdi pis bir ah-yatakhane, çevresine bakarken bir sürü çocuk yataklarda uyuyordur, harry öylece ortada dururken bir an sonra kapı gümbürtüyle açılır, bütün çocuklar zıplayarak uyanırken kapıyı açan görünmemiştir, ama çocuklar fırlamış, yataklarını toplarlar, yukarda bir yerde bir çingirak öterken hepsi koşarak ilerler, harry de peşlerine takılır..

---

bütün çocuklar isimlerini sayarak yoklamayı veriyorlarken harry heyecanla tom'u bekliyordur, o sırada bir çocuk, kısa, çelimsiz, soluk yüzlü, tom derken harry ona bakar, bakışlarını bir daha da ayırmazken şu anda yaşit gibi duruyorlardır, ya da tom belki de daha küçüktür, saçları siyah, gözleri koyu bir renktedir, harry tam olarak ne olduğunu göremiyordur çünkü çocuk devamlı başı masaya eğik, ne buluyorsa hızla yiyorken harry neden öyle yaptığını iç güdüyle biliyordur, o yemezse yemeğini mutlaka başkası alacaktır, tıpkı o daha yiyemeden dudleynin onun yemeğine saldırması gibi..

---

harry kendini bir anda farklı bir çevrede bulurken tom biraz daha büyümüş, ama hala çocuk, ıslak ve çamurlu sokaklarda yürüyorken harry de koşturarak onu takip eder, at arabaları onun pantolonunu kirletmezken tomunkiler çamur içinde kalıyordur, küçük çocuk montu yok, kahverengi hırkasını kendine çekiştirerek kolları kendine dolanmış, hızla yürüyorken yağmurdan kaçmak için başı öne eğik, kasketi düşmek üzereyken ikisi bir binaya girerler, harry birden sıcak suratına çarpınca dikleşirken ekmeğin kokusu muhteşemdir, tom kenardan uzanarak parayı tezgaha bırakırken 9 ekmeğin kokusu ister, fırıncı parayı sayar ve ona 9 ekmeğini verirken minik kollar sıcak keseyi kucaklamış, tekrar başını eğip, koşturarak geri dönerken harry de onu takip eder..

---

tom ekmeğle yolda gidiyorken bir anda birisi korkuyla çığlık atar, tom da, harry de dururken diğer herkes işine devam ediyordur, acı dolu inleme devam ediyorken tom çevresine bakar, harry de sesin nereden geldiğini anlamaya çalışırken konuşan ezilmekten bahsediyordur, tom da harry aynı anda yere bakarlarken tom bir yılan bastığını fark eder, sıçrayarak gerilerken harrye çarpar, ama harry onu hissetmezken irkilerek geriler..

---

tom ekmeği masaya bırakır, aç çocuklar bir saniyede yok ederken tom umursamıyor, merdivenleri inerek soğuk yatakhane girer, yatağına oturarak avucunu açarken avcunun içindeki minik yılan başı yana eğik, ona bakıyordur, tom sorar

"nasıl konuşuyorsun?"

yılan ona cevap vermezken harry eli çarşafta, tomun karşısındaki yatağına oturarak onları izlerken tom tekrar sorar

"biraz önce konuşuyordun, duydum, eminim-" harry duyduğunu biliyorken yılan bir şeyler fısıldar, tom ona eğilirken sokulmaktan korkmuyor gibidir, yılan fısıldar

"efendimiz misiniz? beni anlıyorsun-" tom heyecanla ona bakarken gülümser, cevaplar

"anlıyorum, anlıyorum, tanrım delirmiş olmalıyım-" harry onun çatalağzı konuştuğunu fark ederken yılan da onu anlamış, cevaplar

"delirmediniz efendimiz.." tom tekrar ona bakarken sorar

"adin nedir yılan?" yılan yumuşak avuçta yerleşiyorken cevaplar

"nagini.." tom sessiz, *nagini* diye fısıldarken onun ezilmiş kuyruğunda parmağını gezdiriyor, fısıldar

"seni iyileştireceğim nagini.. ve arkadaş olacağız.. hep."

harry hafifçe gülümserken tom izler..

"tom! merdivenler silinmemiş! tom!"

kapı açılırken tom dönerek o tarafa bakar, bavulunu, çarşafın içine eşyalarını tıkıp bağlamış, toplamış, konuşur
"ben artık burada kalmayacağım-" yönetici kadın ona bakarken gülerek sorar
"öyle mi? nereye gidiyorsunuz hazretleri?"
tom ona yürürken cevaplar
"okula.. sen bilmiyorsun.."
ve onu geçerken yönetici kadın onu saçından yakalar, geri atarken hary tomun suratındaki ifadeyle geriler, tomsa dik, konuşur
"bir daha canımı yakma-"
"yoksa ne yaparsın tom?"
kadın elindeki merdaneyi kaldırarak ona bakarken tom bir adım geriler, yönetici sorar
"ne yaparsın dedim?"
tom dişleri sıkılı, ona bakıyorken nagini cebinde dönüp duruyordur, çıkayım mı, sokayım mı diye izin istiyorken tom cevap vermiyordur, hary fısıldar
"canını yakacak-" ama kadın onu duymazken bir anda camlar çatlar, yönetici o tarafa bakarken elindeki merdane kafasına vurur, kadın yere yığılırken başından kanlar akıyordur, tom burnundan nefes alarak kadına bakarken hary gözlerini yerden toma kaldırır, öylece ona bakar..

---

tom bohçasını almış, sokakta yürüyorken geri dönmemiştir, nagini çocuğun boynuna çıkmış, yetimhane kolyesine dolanmış vaziyette gidiyorken konuşuyordur
"sizden şüphelenecekler efendim, dönmeniz gerek-" tom bohçasını savura savura gidiyorken umursamadığını söyler, hary arkalarından gidiyorken nagini devam eder
"dumbledore gelmezse ne olacak efendim? ya yalan söylediyse?"
tom yolun ortasında dururken cevaplar
"yalan söylemedi.." nagini onun boynunda dolanırken tıslar
"bilmiyoruz efendim.. sizi yakalarlarsa daha çok ceza verirler-"
"hepsini kendimden uzaklaştırırım-"
"başınıza bela almayın efendim.. sizi huzursuz etmesinler.. ben o kadını uykusunda sokarım, merak etmeyin.."
tom düşünüyorken nagini fısıldar
"kadın ölmedi efendim.. geri dönün.. bir gececik daha bekleyin, dumbledore gelmezse.. o zaman karar veririz.. gece çok soğuk olacak, hissediyorum.."
tom düşünüyor, hary kendisiyle yaşit çocuğa bakıyorken nagini kazanır, tom geri dönerek sessiz, yürümeye başlarken hary aferin nagini der, yılan bir an kafasını kaldırıp ona bakarken hary de ona bakar, ama nagininin onu görüp görmediğinden emin olamazken yılan yine içeri girer..

---

hary bir sonraki anıda yine kendini yetimhanede bulurken yüzler değişmiştir, duvarların rengi de öyle, aşağıda bağırırlar kopuyorken hary kaşlarını çatır, sesler yaklaşıyorken kapı gümbürtüyle açılır, uzun boylu bir çocuk içeri dalarken bağırır
"SADECE 3 AY BURDA KALİYORUM MARTHA, PARANI DA VERİYORLAR, NEDEN BENİ RAHAT BIRAKMIYORSUN?!"
yönetici kadın arkasından girerken konuşur
"sen orda olunca kadınlar çocuklara daha iyi bakıyor tom! onların evlere gitmesini istemiyor musun?!"
"sen istiyor musun?! askerlerin dağılıyor!"
martha büyümüş çocuğa bakıyorken hary ağız açık, yakışıklı delikanlıya bakıyordur, tom uzundur, saçları kısa, birazı alınına düşüyorken gözleri öfkeyle parlıyordur, hary nefesleri hızlanırken dönerek marthaya bakar, martha ise etkilenmemiş, cevaplar
"git ve hesapları yap tom-"
"ben senin uşağın değilim-"
"gitmezsen yerleri sildirtirim! o yaşlı bunak seni 3 ay burada bana bırakıyor, istediğimi yaparım! tanrı bilir nereye gidiyorsun, umrumda da değil! ama ben senin garip davranışlarına katlanıyorsam, sen de her yaz bana katlanacaksın, anlaşıldı mı?!"

tom sessiz, derin bir nefes alırken nagini bir yerlerden sabretmesini fısıldar, tom arkadaşına uyararak marthayı geçer ve dışarı çıkarken martha iç çeker..

---

harry bir anda kendini hogwartsta bulunca şaşırır, nerede durması gerektiğini bilemezken tom önünde boş koridorda yürüyordur, harry de onu takip ederken delikanlı elinde kitapları, dışardaki bahçelere bakarak yürüyordur, o sırada bir iki çocuk çıkar, öndeki yürürken konuşur

"hey tom.. seni belindayla görmüşler, doğru mu?"

tom yürümesini yavaşlatırken konuşan çocuğa bakıyor, mırıldanır

"görülsem de problem nedir mcgrey?"

mcgrey kollarını kavuştururken cevaplar

"belinda benim kız arkadaşım tom.. git kendine başka bir kız seç, okuldaki her kızı elde edebilirsin, biliyorsun-"

"belki belindayı istemişimdir?"

mcgrey bunu duyunca ona atılırken tom hızla geri kaçar, mcgrey dengesini kaybederken arkasındaki arkadaşları toma fırlar, biri delikanlıyı yakalarken diğeri karnına yumruğu geçirir, konuşur

"akıllı ol tom." tom ona bakarken sırıtıyor, cevaplar

"1 hafta ceza.. üçünüze de.."

çocuklar bir şey demez, uzaklaşırlarken tom hafifçe öksürerek karnını ovar, sonra yerdeki kitaplarını alırken bir kız koşarak koridora girer, konuşur

"tom? tom! biliyordum, merlin aşkına, çocuk gibi davranıyorlar! iyi misin?"

kız ona ilerlemiş, yüzünü tutarken harry yine ağzı açık, güzel kızla yakışıklı oğlana bakarken tom iyi olduğunu söyler, belinda uzanarak onun dudaklarını öper, sonra sarılırken tom onun belini tutuyor, konuşur

"yine de, pek rahat olduğumu söyleyemeyeceğim belinda.. derslerimle uğraşmam gerekiyor, bir ilişki bana göre değil-" belinda onun boynunu öpüyorken fısıldar

"ilişki isteyen kim tom?"

tom bunu duyunca hafifçe gülerken tavana bakıyor, mırıldanır

"sorumluluk yok, hesap vermek yok.. bana hesap sorulmasından nefret ederim, emir duymaktan nefret ederim-"

"sana hiç emrettim mi tom?" belinda onun çenesini öperken dudaklarına uzanır, tom onu çevirerek duvara yapıştırırken kitaplar yine yere saçılır, harry kızarmış, onları izliyorken ikisi öpüşüyorlardır..

---

harry bir sonraki anıda kendini büyükçe bir odada bulurken kimse etrafta yok, sadece tom ders çalışıyordur, harry koltuklardan birine otururken belinda elini saçlarından geçirerek bir koridordan odaya girer, esnerken sorar

"tom, yat artık hadi.. nasılsa geçeceksin.. ben bile uyuyorum.."

tom hafifçe gülümserken not tutmaya devam ediyor, cevaplar

"ben iyiyim, dayanabilirim.. sen git uyu, yarın sınavda aklın başında olmalı.."

başını kaldırarak ona bakar, sonra tekrar notlarına eğilirken belinda yürüyor, masalardan birinden bir üzümü ağzına atar, tomun başına gelmiş, eğilerek onu kafasından öper, sonra saçlarını karıştırırken onun çevresinden geçerek tekrar koridora ilerler, tom o sırada konuşur

"belinda.." belinda efendim diyerek ona dönerken tom sorar

"bana aşık değilsin.. değil mi?"

belinda hafifçe gülerken cevaplar

"bir kız erkeklerden hoşlanan bir adama ne kadar aşık olabilir tom?"

tom ona bakarken harry onun gözlerinde bir an bir şeylerin yandığını görür, belinda tekrar ona yürürken gülümsüyor, cevaplar

"merak etme, benden başka kimsenin fark ettiğini düşünmüyorum.. o kadar iyi gizliyorsun ki.."

tom tehlikeyle ona bakıyorken belinda karşısında, masaya eğilmiş, devam eder

"erkeklerin erkeklerle olmasına pek iyi bakmıyorlar evet, ama bana sorarsan ben umursamıyorum.. zorla kadınla birlikte olmaktansa.."
tom ağzını açarak bir şey söyleyecekken belinda konuşur
"senin sevgilin var tom.. 2 senedir.. ve ağzımdan hiç o yönde bir şey çıkmadı.."
tom ağzını tekrar kapatırken belinda gülümser
"bir ilişki bize göre değildi, unuttun mu? okulun en yakışıklı çocuğuyla beraberim, her kız benim yerimde olmak istiyor, sen benimle birlikte olmaktan çekinmiyorsun, ben seninle birlikte olmaktan zevk alıyorum, erkeklerden hoşlanıyorsan bana ne? nasılsa beni aldatmıyorsun, kalbini hiç bana vermedin.. vermediğini de hep söyledin.."
tom hafifçe gülümserken belinda da gülümsüyor, fısıldar
"bana borçlusun tom.. şöyle güzel, uzun, sıcak bir ilgi alaka isteyebilirim mesela.."
tom öpülürken cevaplar
"borçlu olmayı sevmem.." belinda biliyorum derken konuşur
"ikimiz de slytheriniz tom.. sen beni kamuflej için, ben seni zevklerim için kullanıyorum.. eşitiz.. ilerde bir erkeğe ihtiyacım olursa kolunu bana uzat yeter.."
tom onu izlerken belinda gülümsüyor, fısıldar
"dersini çalış hadi.. birincilik seni kesmez.."
onu alnından öper, dönerek uzaklaşırken bir üzüm daha alır, harry tomun yüzünü izliyorken delikanlı karmakarışıktır, önüne dönerken harry onun bir daha çalışmadığını görür..

---

harry tekrar bir yerde belirirken belindaya ne olduğunu merak ediyordu, herhalde ikisi evlenmiş olmalılardır, ama o sırada harry bir endişe dalgasının içinde olduğunu fark ederken tom geride bağıriyordu
"ÇEKİLİN! ERKEKLER BAŞKANI- ÇEKİL-" tom birkaç çocuğu ensesinden tutup savururken harry de onunla beraber içeri dalar, gördüğü an tomla beraber nefesi tutulurken belinda yatakta, gözleri açık, tavana bakıyor, eli boğazında, kaskatı yatıyorken harry gözleri kocaman, kıpırdıyamaz, ama tom kıpırdıyor, yavaşça dönerken konuşur
"kim yaptı bunu-" birinci sınıf kızlar korkuyla gerilerken harry bile korkmuştur, tom tıslar
"kim yaptı bunu!" kimse bilmiyorken tom sinirinden titriyor, onları geçer, müdürün yanına giderken müdür zaten o tarafa gidiyordu, onu geçerek odaya girerken harrynin bilmediği yaşlı bir adam tomun omuzlarını tutar, ona bakarken sorar
"tom? iyi misin?" tom başı eğik, yere bakıyorken mırıldanır
"iyi gibi miyim profesör?"
adam iç çekerken onun omuzlarını sıkar, tom başını kaldırırken cevaplar
"sevgi bir işe yaramıyor, görüyorsunuz.. onu seven biri öldürdü, eminim.. ben onu sevmiyordum, ama ona hiç zarar vermedim.. iş seçenekte bitiyor profesör dumbledore.."
tom onun ellerini omuzlarından atar, yürüyerek onu geçerken harry dumbledoreun üzüntüyle iç çekişini izler..

---

harry kendini tekrar yatağının üzerinde bulunca bir an şaşırır, başını silkelerken defter önünde açık duruyordu, harry sessiz, yutkunarak yere düşmüş kalemını alır, dikleşerek yazacakken tom konuşur

İyi geceler Harry..

harry sessiz, onun cevap istemediğini anlarken defteri kapatır, yastığın altına koyar ve uzanırken gözlerini kapatır..

Soundtrack
George Winston – Prelude

Buydu işte onların hikayesi.

Bir gün bir çocuk bir defter bulmuş, bu defterle birlikte hayata tutunmuş, büyücü olduğunu öğrenmiş, bir arkadaşına, dosta sahip olmuştu.

Bir defter, o defterin içindeki bir çocuk, 3 yıl boyunca onunla arkadaşlık etmiş, ona zarar vermemiş, hep arkadaş olacağını söylemiş ve ona hayatındaki en zorlu yıllarda eşlik etmişken bir yılın ve bir kızdan sonra bir arkadaşına daha sahip olmuştu.

Tom daha 16 yaşındaydı, ve hala çocuktaki aslında.

Birkaç gün sonra Tom, Harry'nin mektubunun gelmesine yakın, eğer bir şekilde defter onun elinden yok olursa korkmaması gerektiğini, onu tekrar bulacağını söylemiş, Harry defterin nasıl kendi kendine yok olabileceğini, Tom'un öyle bir şey istemeyeceğini söylemişken eniştesi onu çağırmış, gidip postaları almasını söylemişken Harry merdiven arasındaki boşluğundan çıkıp postayı almaya gitmiş, ama döndüğünde defteri bulamamıştı.

Gitmişti. Tom onu terk etmişti.

Soundtrack

Lara Fabian – Caruso

Tom onu terk etmemişti aslında, Harry bilmiyordu. Lucius Malfoy, kendi malikanesinde, Harry Potter'ın bulunduğunu ve bu sene okula başlayacağını öğrendiğinde defteri geri acciolamıştı, belki lazım olabilirdi.

Tabii Harry bunu bilmiyordu, bilmesi imkansızdı. Mektubu geldi, ailesi onu kaçırdı, Hagrid gelerek ona mektubu elden teslim etti, sonra Harry okula gitti, Dumbledore ile tanıştı. Tom'un onu bırakmasına hala kızgın olan minik çocuk ona büyücülük dünyasının kapılarını açan adama sevgiyle bağlandı, burada kimse ona kötü davranmıyor, herkes ona ilgiyle yaklaşıyordu.

Harry kısa sürede bu ilginin sebebini öğrendi, bebekken Voldemort adında biri ailesini öldürmüş, onu da öldürmeye çalışırken Harry mucizevi bir şekilde kurtulmuştu. Ve Hagrid'in söylediğine göre, Voldemort da bir Slytherin'di. Tıpkı Tom gibi.

Harry Slytherin'lere güvenmemesi gerektiğini bu noktada anladı, ya hayatınıza saldırıyorlardı, ya da sizi terk edip gidiyorlardı. Defter bile olsalar.

Minik delikanlı seçmen şapkayla anlaşarak kendini Gryffindor'a soktu, masaya otururken Tom'a anlatsa onun gurur duyacağını düşündü, ama Tom artık yoktu, Harry yine ona karşı kırgın bir üzünlük duydu, ama sonra unuttu, çevrede 11 yaşındaki bir ruh için dikkat dağıtıcı çok şey vardı doğrusu.

Bunlardan iki kişiyle sıkı arkadaşlıklar kurdu, öyle ki Harry onların onu hiçbir zaman terk etmeyeceklerinden emindi, ne Ron ne de Hermione bir defter gibi değil, kanlı ve de canlı arkadaşlardı, onunla sonuna kadar gitmeye hazırdılar, Harry onları çok seviyordu.

Yıllar yıllar geçti, Harry ilk senesinde bir taşla uğraştı, Voldemort'u yendi. İkinci senesinde bir basilisk kendini okula saldı, ama Harry onu serbest bırakan şeyin ne olduğunu öğrenemeden Basilisk'i öldürdü, Ginny bu konuda konuşmayı hep reddetti. En azından onunla konuşmadı.

Harry üçüncü senesinde vaftiz babasının varlığını öğrendi, dördüncü senesinde bir turnuvaya katıldı ve Voldemort'la ilk defa yüzyüze geldi. Hatırlamak istemediği anlardan biri olarak elinde Cedric'in ölümü kaldı. Harry'e bu okulda Tom'u hatırlatan tek çocuk. Yakışıklı, başarılı, güçlü. Sadece Hufflepuff'tı Cedric, tek fark oydu Harry için, Cedric'ten hoşlanıyordu, sonra da arkadaş olmuşlardı, ama delikanlı onun yüzünden ölmüştü.

Harry beşinci senesinde Yoldaşlık'ın kurulmasını izledi, kendisi bir orducuk kurdu, Voldemort'u yenmeye kararlı, çalışmalarına devam etti.

Altıncı senesinde Snape'le arasındaki ilişki daha da gerginleşti, Harry Meles Prens'in kitabıyla iksir çalışırken kitabın ona cevap vermesini çok diledi, ama kitap hiçbir zaman onunla konuşmadı.

Yedinci senesinin ortasında birden Dumbledore okulu bir sene daha uzatmaya karar verdi, sınavlar ertelendi, o kargaşada öğrenciler neyin nasıl geçtiğini bile anlamadılar, Harry için en büyük tehlike kafasına girilerek nerede olduğunun bulunması riski oluyordu, Snape'le beraber bunun üzerinde çalıştı.

Ve sonra Harry okuldaki son senesine, 8. seneye başladı. Artık hepsi 18 yaşındaydı ve herkes bu sene çok şey olacağından emindi, ama kimse böyle olacağını düşünmemişti.

Soundtrack

Keane - Somewhere Only We Know

I walked across an empty land, I knew the pathway like the back of my hand
I felt the earth beneath my feet, sat by the river and it made me complete.

"harry!"

"potter!"

"hatta harry james potter!"

harry gülerek arkadaşlarıyla sarışırken herkes harala gürele tekrar bir araya geliyor, masalara oturuyorlarken herkes tamdır, okul bu sene bir kat daha kalabalıktır hatta, birinci sınıflar daha gelmemişken malfoy salona girer, harry eliyle ona selam verirken malfoy gözlerini devirerek masasına oturur, harry gülüyorken konuşur

"adamı hiçbir şey değiştirmiyor.."

"neden değiştirsin, hala savaştayız.."

harry ona bir bakış atarken ron sırıtır, devam eder
"bana kalsa değişmesin zaten.. korkarım.."
hermione oturuyorken cevaplar
"korkaksınız hepiniz-" harry heylerken ron değilim diyordur, malfoyu sevgi içerisinde hayal ederken harry hermionenin ona uzattığı gazeteyi alıyor, cevaplar
"kimin kimi sevdiğini hiç anlayamazsın ron inan.." ve sayfayı açar, haberleri okurken ron ve hermione tartışmaya devam ederler..

---

harry yorgun, odasına girerken rozetini yakasından sökerek komodine koyar, okul başkanı rozeti parıldarken harry bir an parmakları parlak metalde gezerek hüzünle gülümser, sonra pelerinini çıkartarak odada ilerlerken yatağının üzerindeki pakedi görünce kaşlarını çatır, pelerinini kenara koyarken esasını çıkartır, yatağa ilerleyerek pakedi kontrol eder, üzerinde lanet olmayan pakete açılmasını söylerken paket açılır, harry beklerken kağıt yok olduğunda delikanlı gözleri büyüyerek bakabilir..

---

harry özel odasında şokla yatağında duran deftere bakıyorken kıpırdamıyordu, böyle olacağı hiç aklına gelmemiştir, çok senaryo yazmıştır evet, bir gün bir dükkanda bulacaktır, bir arkadaşında görecektir, kütüphanede olacaktır, ama hiçbir zaman hediye olarak ona geri döneceğini düşünmemiştir delikanlı, hızla ilerleyerek defteri eline alırken o tanıdık yanma parmaklarını karıncalar, harry şokla gülerek yatağa otururken sayfaları açar, kendi yazdığı yazıları yine görebilirken ağlayacak gibi olmuş, dönerek geri, bir kalem almaya gider..

Tom?

harry korkuyla beklerken belki sadece eskilerden bir hediyedir, belki harry tamamen her şeyi kafasından uydurmuş, kendi kendine eğlenmiştir, her şey o kadar uzakta duruyordu ki harry artık ayrıntıları unutmuşken-

Harry?

delikanlı elini ağzına kapatarak gülerken başını yukarı kaldırır, tavana bakarak rahatlıkla defteri sıkar..

İnanılmaz! 8 sene geçti Tom! Nasıl geri döndün?!

8 sene mi geçti? İnanılmaz gerçekten.. Bu süre içinde hiç açılmadım Harry, biri beni iyi saklamış olacak..

harry iç çekerek umursamadığını düşünürken yazar

Nasıl gittin elimden? Neden gittin-

Ben gitmedim.. Defteri bıraktığım kişi geri çağırması olmalı.. Anlat Harry, neler yaptın, 8 sene mi demiştin? Artık benden büyüksün!

harry gülerken kapısı vurulup açılır, ron sarkarken odaya bakıyor, konuşur

"güzelmiş gerçekten.. ne yapıyorsun?" harry defteri kapatırken cevaplar

"eşyalarıma bakıyordum.. hermione nerede?"

"geliyor.. ilk gece çalışma yok ya, hanımefendi tatil yapacak.."

harry gülümserken parmakları defteri açmak istiyordur, ama yapmazken sabırlı, dönerek ilerler, defteri çekmeceye koyarken cildi hafifçe okşar, sonra çekmeceyi iterken hermione elinde kaselerle içeri girer..

Gerçek şu ki, Lord Voldemort defterin Potter'a gönderilmesini istemişti. Kendisi deftere hiç dokunmamış, üzerinde Potter'ın hissedebileceği büyük bir şey olsun istemiyor, Lucius'un üzerinden yollatmışken kimse defterin Harry Potter'ı daha önceden bulduğunu bilmiyordu.

Tom doğru söylüyordu, 8 senede hiç açılmamış, sessiz, sabırla beklemişti. 3 senede Harry'le paylaştığı mutlu enerji onu daha yıllarca rahatça bekletecek durumdaydı, şikayeti yoktu. Ama ne olursa olsun, bir gün bir anda Harry'le tekrar karşılaşmayı da beklemiyordu, itiraf etmese de mutlu olmuştu, arkadaşı geri gelmişti ve iyiydi.

Gryffindor?! Hain! Slytherin olmalıydın!

harry gülerek yatakta sırtını daha da yerleştirirken cevaplar

Aslında şapka ilk başta slytherine koymak istedi-

Ki orda olman gerekiyordu Potter!

Ama ben reddettim,-

Merlin aşkına, akıllı bir sebebin var mıydı peki?

Çünkü slytherinleri sevmiyordum.. Biri beni kırmıştı..

sessizlik..

Ben bilerek yapmadım Harry.. İmkanım olsa kalırdım.. Bu seneleri kaçırmak istemezdim inan.. Kim bilir neler yaşadın..

Çok şey yaşadım.. Kötü şeyler de oldu, iyi şeyler de..

Anlatmak için çok vaktin olacak.. Yarın dersler erken başlar, uyumalısın-

Uykum yok Tom,-

Ama uyumanı istiyorum.. Cevap yazmayacağım..

Adi.

cevap yok..

Hiç mi özlemedin beni?

yine cevap yok..

Ben seni çok özledim.. Çok iyi arkadaşlara sahibim Tom, hepsi benim için her şeyi yapabilirler, ama ben seni çok özledim.. Sen benim ilk arkadaşımın.. Senin sayende bugün daha güçlüyüm, burdakiler çatalağzı konuştuğumu öğrendiklerinde korktular, ama ben hiç umursamadım.. Senin sayendeydi.. Asasız Lumos yapabildiğimi profesörlere gösterdiğimde hepsi şok oldu, senin sayendeydi.. Bugün bu kadar kolay patronus çıkartabiliyorsam, sebebi çok küçük yaşta asasız büyü yapmaya başlamış olmam.. Ve sen beni özlememişsin..

Şapşal çocuk. Uyu hadi.

Ben artık senden büyüğüm-

Ben hala senden büyüğüm, kaç yıl geçti. Uyu Harry,-

Tom-

Evet ben de seni özledim, evet ben de seni görmekten çok memnun oldum, biraz daha devam edersen burdan çıkıp seni yatağa tıkacağım-

Zaten yataktayım, ama çıkmanı isterdim doğrusu-

Her istediğimiz olmuyor, değil mi Potter?

Maalesef..

Har-

Tamam! Tamam.. İyi geceler Tom..

İyi geceler Harry.. Beni güvenli bir yere koy..

harry gülümser, odasına kimse giremeyecekken çekmeceyi açarak günlüğü koyar, iterek kapatırken hala gülümsüyor, geri uzanır..

belki bu sene o kadar da kötü geçmeyecektir, kim bilir?

"yüzünde güller açıyor potter, aşık mısın yoksa?"
harry zindanlara giden merdiveni iniyor, gülerken cevaplar
"belki malfoy.. belki de sana aşık olmuşumdur?"
malfoy kalsın derken onunla beraber iniyor, mırıldanır
"kime aşık oldun?" harry sınıfa girerken cevaplar
"kimseye.. sadece arkadaşlarıma kavuştum, hala yaşıyorum.. ne kadar baltalamaya çalışsan da.."
malfoy sırasına giderken ellerini kaldırır, harry de dönerek kendi sırasına otururken ron omuzlarını oturtuyor, mırıldanır
"çocukla arkadaş olacaksın.."
"ben kimlerle arkadaş olduğum, malfoy ne ki-"
"kimlerle arkadaş olduğun?"
harry onun haklı sorusuyla ona dönerken gülümsüyor, cevaplar
"bütün okulla?" ron gülerek önüne dönerken harry ucuz atlatmış, kitabını açar..

Ağzından kaçırırsan beni senden alırlar Harry..

Biliyorum, biliyorum.. Yine de.. onlardan bir şey gizlemek zor Tom.. Ve beni üzüyor da, istemiyorum bir şey gizlemek onlardan..

Ama arada sırada bir şeyleri hepimiz gizleriz.. Onlar da senden gizliyorlardır..

Ne gibi? Neyi söylemeyebilirler ki?

Bilmem.. Hermione anne babasıyla ne kadar mutlu olduğunu sana anlatmaktan kaçınabilir mesela.. Ya da Ron ne kadar az paraları olduğunu sana söylemek istemez..

Ama biliyorum-

Ama bilmen bunu değiştirmez.. Onlara acımasan da, seni etkilemese de, onlar için mutlu olsan veya destek olmak istesen de, insan doğasını değiştiremezsin.. Herkesin kendine sakladığı bazı şeyler vardır Harry Potter, buna alışsan iyi olur.. Bana bile anlatmadığın şeyler olduğuna eminim..

harry hafifçe gülümserken cevap gelir

Harry?

harry sınırtırken tom bağıırır

Harry Potter! Hala mı benden bir şey gizliyorsun!

İnsan doğası Tom, engelleyemezsin-

Ben engellerim! Nedir gizlediğin!?

harry gülümserken kalemi tekrar bastırır, cevaplar

Sanırım ben de erkeklerden hoşlanıyorum.. Daha kimseye söylemedim..

Ben de derken?

8 yıl geçti ama aptallaşmadım Tom..

Denemiştım sadece.. Emin misin Harry?

Oldukça.. Voldemort'un öldürdüğü bir çocuk vardı, Cedric.. Ondan çok hoşlanıyordum..

Voldemort?

Voldemort.. Benim baş düşmanım..

sessizlik.

---

*Soundtrack
Lara Fabian – Caruso*

Voldemort benim annemle babamı öldürmüş..

Sebep?

Sebep, benim onu yok edeceğimi düşünüyormuş.. Bebek olarak hem de..

Yok edebilir miydin?

Bilmiyorum.. Ben kimseyi yok etmek isteyen biri değilim.. Beni tanıyorsun..

Devam et.. Sonra?

Sonra, bana laneti atmış, ama her şey ters tepmiş.. Voldemort lanet ona çarpınca ölmüş gibi bir şey olmuş..

Ölmüş gibi? Nasıl ölmüş gibi-

Bedeninden kopmuş, bedeni nerde bilmiyorlarmış zaten, ruhu kalmış.. Sonra da ben teyzemlerde saklanılmışım, sebebi oymuş..

Bir sebebi olduğu belliydi.. Voldemort'a ne olmuş?

Voldemort ben büyürken gücünü toplamış, sonra ben okula başladığımdan beri her sene bana saldırmaya çalıştı.. Her sene ama, bir şekilde beni ölümle burun buruna getirdi, hep şans eseri kurtuldum.. Adam benden nefret ediyor.. Oysa 4. sınıfta benim sayemde tekrar bedenine kavuştu..

Nasıl?

Kanımı kullandı.. Kanımı alınca üzerimizdeki büyüü de kaldırdı.. Bu sene okul 1 sene daha uzadı, sırf ben dışarı çıkmayayım diye, çıktığıım an Voldemort tekrar tepeme binecek, burada Dumbledore var diye gelemiyor.. Adam deli, herkes ondan çok korkuyor Tom.. Yoldaşlık hariç tabii..

Yoldaşlık nedir?

Voldemort'u yıkmak isteyenlerin topluluğu.. Voldemort birkaç senedir daha da güçlendi Tom, ölüm yiyenleri devamlı çevresinde, devamlı benim peşimdeler.. Burda bana saldıramıyorlar, ama yine de rahat içinde uyuduğumu söyleyemem..

Sana sebepsiz yere saldırdığına emin misin?

Bebekken tek sebebi benden korkması olmuş, aptal bir kehanete inanmış-

Kehanetler önemlidir Harry-

Kehanetler değiştirilebilir şeylerdir Tom.. Adam beni öldürmeye kalkmasaydı ben de ona nefretle dolmazdım.. Adam bu kadar delirip dünyayı ele geçirmeye kalkmasaydı, kimse ona da saldırmazdı.. Bir yerlerde bir şeyler barışa sebep açsaydı, "biri ölmeden diğeri yaşayamaz" tipli bir şey olmazdı, ikimiz de yaşardık..

Ama artık yaşayamaz mısınız?

O bana saldırıyor.. Ben de tamam vur diyemem Tom.. Kendimi korumam lazım.. Ve adam ben onu öldürmeden durmayacak..

Onu öldürebileceğine inanıyor musun? O kadar güçlü bir adamsa,-

Herkes bir şekilde ölür Tom.. Horcruxları tamamen parçaladığımızda o da ölümlü olacak..

Horcruxlar?

Voldemort ruhunu parçalara ayırıp cisimlere saklamış.. Bu sayede hala canlı.. Horcruxları yok ettiğimiz sürece alanı daralıyor..

Kaç tane var? Kaç tanesini yok ettiniz?

Kaç tane var bilmiyorum, ama 4 tanesini yok ettiler.. Diğerlerini arıyoruz..

Sonra?

Sonra, bana tekrar saldırdığında ben de ona saldıracağım..

Ve onu öldüreceksin..

Ya da o beni öldürecek.. Neden onu öldürmeme bu kadar takılıyorsun? Sen kırgınlıktan marthayı öldürüyordun neredeyse, hiç umursamamıştın-

Martha farklıydı, o bir muggledı-

Muggleların da canı var Tom.. Hele ki senin gücüne karşı hiçbir şey yapamazlarken-

Muggleların nasıl davrandıklarını gördün Harry, sana da işkence çektiriyorlardı-

O kişiseldi! Muggleların hepsi kötü değil Tom.. Büyücülerin de hepsi iyi değil, görüyorsun, Voldemort hepsine yetiyor inan..

"harry?" harry başını kaldırarak ona bakarken hermione kitaplarıyla yürüyor, masaya otururken gülümser

"seni bu saatte burda görmek şaşırtıcı.." harry de hafifçe gülümserken cevaplar

"bir tek burası bu saatte boş.."

arkadaşı ahalarırken kitaplarını açar, harry onu izliyorken kendi defteri önünde, mırıldanır

"hermione.." hermione *efendim* derken notlarını çıkartıyordur, harry *hiç* diyerek tekrar defterine döner, hermione bir an ona bakar, sonra o da işine döner..

"seni o defterden ayıramıyoruz harry.."

harry hafifçe gülerken seamus cevaplar

"adam kalbini bir kağıt parçasına akıtıyor, izin verin.." harry evet derken dean uzanarak defteri alır, harry bir an kasılsa da sakinleşir, dean sayfaları çevirirken boş kağıtlara bakar, sonra gülerek konuşur

"adi köpek! ne güzel bir büyü bu!"

harry hafifçe gülümserken seamusla ron da bakıyorlardır, ron kalem çıkartırken konuşur

"anı yazalım bari-" seamus gülerken arkada ellerini kavuşturmuş, rastgele bir dostluk şiiri okumaya başlar, ron kağıda geçirirken harry onları izliyor, parmakları kaşınsa da bir şey demez, oturmaya devam eder..

Böylece haftalar geçti.

Harry Tom'la konuşmaya devam etti, Tom da onu arada sırada Voldemort'a dair sorgulamaya.

Harry'nin çok sorumluluğu vardı. Bu sene gireceği bitirme sınavları, okul başkanlığı, arkadaşları, Voldemort'a karşı savunma dersleri ki bunlar en zoruydu, delikanlı Snape'le başa çıkmaya çalışıyordu, sonra da Dumbledore ile beraber haftalık birer konuşma.

"o da neydi potter-" harry yerde, nefes nefese, dikleşmeye çalışırken bu hafta çok güçsüzdür, her hareket beynini yoruyor, her şey canına tak ediyordur, snape ona yürürken asası yere bakıyor, tekrar sorar

"kafadaki.. tom? tom kim?"

harry boğazı kuru, zorlukla kalkarken cevaplar

"hayali arkadaşım.. mahsuru var mı?"

snape ona bakıyorken mırıldanır

"bütün dünya varken mi? evet.. o defteri görmek istiyorum potter-"

"hayır,-"

"evet potter. *accio harry potter'ın özel defteri*-" harry hey diye bağırırken snape onu eliyle iter, yürürken şömineden bir defter uçar, snape yakalarken harry onun bir şey göremeyeceğini biliyor, nefeslerini düzenlerken snape defteri açarak konuşur

"akılcı cevaplar yaratan bir şey sana masum geliyor mu potter?"

ona bakar, tekrar deftere dönerken mırıldanır

"eminim geliyordur.. aptal gryffindor.."

snape dönerek ofisine girerken harry heyleyerek yürür..

"profesör-" snape oturuyorken mırıldanır

"işine gelince efendin bile olabiliyorum değil mi potter? odana git hadi-"

"hayır, defterimi-" snape başını kaldırarak ona bakarken cevaplar

"defterini uzunca bir süre göreceğini sanmıyorum potter.. bu içinde lanet olan bir şey-"

"bana hiç zarar vermedi!" snape ilgiyle ona bakarken mırıldanır

"hiç vermeyeceği anlamına gelmez.. *odana potter..*"

harry iç çekerek döner, ofisten çıkarken odasına değil de dumbledore'un ofisine gider..

Soundtrack

Vertical Horizon - Give You Back

I need to know if you were real, cause I've been known to get it wrong
When the memory comes, I'll say I'm always in the dark, you got me now
I need to know if you were real, I'd hate to think that I'd been fooled again
And as the vision fades, I'll say I was blinded by your eyes, I felt them burn
Somewhere out of here, you gotta get on out of here, get on out of here.

"bir defter.. ve sen ona yazdıkça cevap veriyor?"

harry başını sallar, dumbledore onu izliyorken bir süre sonra konuşur

"harry, cisimler kendi kendilerine zeka kazanmazlar.. birinin bunu onlara vermesi gerekir.."
"biliyorum efendim.. ama tom bana hiç zarar vermedi, o bir defter! nasıl bana zarar verebilir?"
"verdiği cevaplar bile bazen yeterince zarar verici olabilir harry.. arkadaşın tom senin ona olan sevginle seni incitebilir-"
harry dişlerinin arasından son sabrıyla cevaplar
"onu tanımıyorsunuz bile.." dumbledore derin bir nefes alır, sonra ellerini masada birleştirirken o sırada kapı açılıp snape içeri girer, onun yüzünün renginden harry hızla dumbledore'a dönerken konuşur
"tomla voldemorttan önce tanıştım ben! o yapmış olamaz!"
snape hafifçe gülerken harry dönerek ona bakar..

"tom benim arkadaşım! ben daha 8 yaşındayken buldum o defteri!"
"neden bize söylemedin harry-"
"defter sonra elimden çıktı gitti çünkü! ve bir sırdı bu, onunla benim aramda-"
"bir *defterden* bahsediyorsun potter-"
"tom gerçek bir insandı! defterde onun özü saklıydı!"
snape öyle mi derken ayakta, sorar
"ve bu sana hepimizin her gün yapabileceği bir büyü gibi mi geliyor? çocukken anlamaman doğal, ama bu kadar şey gördükten sonra, hala mı böyle düşünüyorsun?"
harry kaşlarını çatarken snape defteri kaldırarak devam eder
"herhangi birimizin özümüzü kopartarak bir deftere saklaması sana basit bir büyü gibi mi geliyor potter? aydınlık bir büyü gibi?"
harry nefesleri hızlanırken zayıf, fısıldar
"o olamaz.. imkanı yok-"
"oldukça var harry.." harry ona dönerken bağıırır
"onun adı tom! voldemort değil!"
"voldemortun adı da voldemort değildi harry.. kendisi lord da değildi.."
harry ona bakarken kaşlarını çatır, dumbledore devam eder
"sana yüzyıllardır çatalağzı konuşabilen sadece iki çocuk olduğunu söylemiştim-"
"kesin olmadığını da söylemiştin-"
"kesin harry.. biri tom, diğeri de sendin-"
"tom voldemort olamaz! o öyle biri değil profesör-"
"harry,-" harry ayağa kalkarken cevaplar
"değil! ispatlayın bana!" dumbledore iç çekerken konuşur
"tom riddle.. büyücü olduğunu ona ben söyledim, muggle tarafında bir yetimhanede kalıyordu, ve onu buraya getirdim.."
harry sarsılrsa da göstermezken dumbledore devam eder
"yanında sadece bir bohçası vardı, bir de yılan.. o yılanı oldukça iyi tanıyorsun harry-"
harry ona bakıyorken daha önce yılanı görmüştür evet, ama adı yoktur-
"voldemortun yılanının adı nagini.. tanıdık geliyor mu?"
harry ona bakarken bir şey söylemez..

"ben.. inanmıyorum, hayır hala inanmıyorum, evet anladım, evet o olmalı, ama-"
snape onun bıcırdamasına aldırmaz, müdüre dönerken konuşur
"efendim, bunu ona götürmeme izin verin-"
harry hayır diyerek bağıırırken snape ona döner, harry tekrar hayır derken cevaplar
"ben ona her şeyi anlattım-"
"ne kadar her şeyi?"
"kendime ilgili her şeyi snape! oturup seni konuşmuyorum!"
snape *ne mutlu* diyerek müdüre dönerken devam eder
"karanlık lordun potter hakkında bilmediği bir şey yok zaten, problem çıkartmaz.."
dumbledore düşünüyorken harry geride etkisiz elemandır, müdür mırıldanır
"defteri elimden kaçırıp ona götürürsen çok büyük bir ödül alacağın kesin severus.."

snape doğru derken harry gözlerini devirir, adam sanki altın dağıtıyordur, dumbledore ise devam eder

"ama defteri götürmeli misin severus, problem bu.."

snape kaşlarını çatarken dumbledore açıklar

"bu defter voldemort'un özünü taşıyor-"

"yani bir horcrux mu sizce? ama pottera hiç zarar vermemiş-"

"vermeyeceği anlamına gelmez.. aksine, harry 2 haftadır oldukça halsiz, yorgun ve dikkatsiz.." harry snapein arkasında kaşlarını çatarken snape de müdüre bakar..

---

dumbledore defterin üzerine gerektiğinde çağırabileceği şeyler yaratmış, sonra da severusa vermişken harrynin dokunması artık yasaktır, sanki dokunsa defterden voldemort çıkacak gibi davranıyorlardır, delikanlı iskemlede, gözleriyle izliyorken bir yanı rahatlıyordur evet, voldemortun bir tuzağından daha çıkmıştır, ama diğer yanı içini kemiriyordur..

delikanlı iyi geceler diler, iyi olduğunu söyler ve odasına yürürken düşünmeden edemez, kimsenin ağzına alamadığı gerçek orada duruyordur, harry farkındadır, onu voldemort büyümüşdür adeta, onunla büyümüşdür harry, onunla paylaşmıştır her şeyini, ve tom riddle'ı sevmiştir delikanlı, ona bağlanmıştır, herkesten çok.

ve harry o korkunç gerçeği de biliyordur.. arkadaş olacaklarını söylemişlerdir..

hep.

Soundtrack

George Michael - They Won't Go When I Go

No more lying friends wanting tragic ends,

Though they do pretend, they won't go when I go.

"lordum.. bir şey getirdim.."

ilerde, siyah kumaşların içindeki adam ayağa kalkarken mırıldanır

"severus.. uzun süredir ben çağırmadan gelmiyordun, bir şeyler olduğu belli, söyle bana, potter iyi mi?"

karanlık lord onun suratındaki ifadeyi görünce sırıtır

"iyiyim severus.. bugün iyi bir gün, bana iyi şeyler getirdiğini hissediyorum, o nedir?"

snape bir an elindeki keseyi unutmuş, afallarken sonra keseyi açar, açarken de konuşur

"dumbledore bunu bugün ele geçirdi, ancak ondan kaçırdım lordum.. size ait olduğunu anladım, müdür parçalayacaktı-" karanlık lord kırmızı gözleriyle keseye bakıyorken ipler çözülür, içinden *defter* çıkarken gözler severusa çıkar..

"nerden çıktı bu?" snape ona bakarken cevaplar

"potter'ın eline geçmiş lordum.. yanında gezdirirken dumbledore fark etti-"

"dumbledore basit bir defteri *nasıl* fark etti severus-" lord uzanarak defteri onun elinden kapar, açarak yürürken sayfalarda bir sürü mürekkep vardır, voldemort yürürken bir süre onu unuttur sanki, parmakları sayfalar arasında gezerek inceliyor, bakıyorken snape onu

izliyordur, voldemort sanki onun dikkatini hissetmiş, defteri kapatarak ona dönerken devam etmesini söyler, severus konuşur
"potter bu defteri yıllardır biliyormuş-"
"yalan söylüyorsun severus-"
"söylemiyorum efendim-" lord kızgınlıkla ona yürürken tıslar
"bu defteri 2 ay önce ona ben yollattım severus! sevgili harry bunu daha önce *nerede* görmüş?" snape onun gözlerine bakıyorken sakin, cevaplar
"çocukken ona yazmış lordum.. defter bir şekilde 3 sene elinde kalmış.."
voldemort ona bakarken snape ilk defa onun bir şeye şaşırdığını görür..

"ne demek 3 yıl? 3 yıl bu defter onda kalmış ve potter hala yaşıyor mu?!"

snape sessiz kalırken voldemort derin bir nefes alır, gitmesini söylerken snape hızla cisimlenir, yüce büyücü tek başına kalmış, geri dönerek koltuğa oturur, sayfaları açarken parmakları ciltte geziyor, fısıldar

"harry james potter.."

yazılar yok olur, sonra bir çocuğun titrek yazısı ilk sayfada belirirken voldemort kaşlarını çatar..

"biliyor.. beni biliyor.."

harry ellerini birbiri içinde sıkarak camdan dışarı bakıyorken hermioneyle ron yatağa oturmuş, onu izliyorlardır, ikisi de bir şey diyemezken harry camın önünde onlara geri döner, konuşur

"artık bilmediği bir şey yok, hiçbir silah yok.. şu güne kadar gerçekten arkadaşım dediğim tek kişi de yalan çıktı.."

harry diğer tarafa giderken ron konuşacak olur ama hermione ona vurur, harry öyle demek istememiştir, ron susarken harry gerilerinde dönerek konuşur

"küçüktüm, 8 yaşındaydım daha! okumayı bile yeni öğreniyordum, yazmayı beceremiyordum, ama bana o yardım etti!"

ikisi de ona bakarken harry parçalanmak üzere, acı çekiyor, fısıldar

"ben voldemortla büyüdüm.. ve o beni öldürmek istiyor.. ben onu öldürmek istiyorum.. nasıl bir arkadaşlık bu?"

hermione iç çekerek kalkar, yürüyerek ona sarılırken ron sessiz, üzüntüyle onları izler..

---

harryi öldürmek isteyen lord voldemort koltuğunda arkasına yaslanmış, sağ elinin iki parmağı yazılan son sayfayı tutuyor, hafifçe parmağı arasında eziyorken voldemort dişlerini birbirine vurarak düşünüyor, şaşkınca oturuyorken yıllar sonra ilk defa bu kadar şaşkındır herhalde, ve yıllar sonra onu bu kadar şaşırtan çocuk yine aynı kişidir, voldemort derin bir nefes alarak kalkar, kalkarken aynaya yürüyor, kendisine bakarken beyaz ten renk kazanır, saçsız başta siyah saçlar ortaya çıkar, kırmızı gözler özüne dönerken voldemort sessiz, aynadaki surata bakar, yıllar boyunca gizlediği yüz, ne kadar mugglelara benzerse o kadar etkisiz olduğunu anladığı surat ona bakarken *tom* eğilerek tekrar deftere bakar, sonra sırttır..

Soundtrack

Hans Zimmer - And Then I Kissed Him

---

harry yılbaşı tatilinde dumbledore'un evinde tek başına kalıyor, evde büyü yasak, delikanlı güven içinde uyuyorken bütün dünya yılbaşını kutluyor, bugüne kadar yaşadığı için mutluluk duyuyorken voldemorttan 1 aydır haber yoktur, dumbledore sabretmelerini söylemişken elbet bir yerde bir şeyler olacaktır, harry eliyle yüzünü ovar, saate bakarken onu gecenin bu saatinde uyandıran şeyin ne olduğunu bilmiyor, gözlüğünü almak için uzanırken gözlüğün altındaki şeye eli çarpar, kaşlarını çatarken eliyle yokladığında bir an donar, yatakta dikleşirken gözlüğü kenara iter, defteri alırken sayfaları çevirir, ağzı açık, şaşkınken çevresine bakar..

Mutlu yıllar Harry.

---

harry uyuyakaldığını uyandığında anlarken nasıl uyuduğunu bilmiyordur, defteri görmüştür en son, dumbledore'a haber verecektir, defter gerçek midir sahiden, delikanlı büyük yatakta dönecekken bir anda biri yumuşakça üzerine geçer, harry gözlerini şokla açarken yine de oda karanlıktır, ağır perdeler güneşi geçirmiyorken harry nefesi kesilerek, onun o olduğunu bilerek, bir şekilde bilerek fısıldar "tom-" üzerinden onaylayıcı bir ses gelirken harry dudakları örtülerek geri yatırılır, delikanlı şaşkın ama uyanmış, onu kendine çekerken dudakları birleşir..

---

harry umursamıyor, birazdan nasılsa öldürülecek, yıllarca tekrar görmeyi umduğu, arkadaşken sonra hayallerini süsleyen, bir şekilde bir şeylerin değiştiği adamı, tomu kendine çekiyorken bu herkesten değişik, her şeyden daha gerçektir, harry inlerken elleri onun saçlarında, sınıksı onu tutuyorken ortalarındaki yorgan kalındır, harry burnundan nefes alıyor, onu boynundan daha da çekerken üzerindeki beden hafifçe gülererek geri çekilir, ona bakarken alınları birbirine dayalı, harry sorar "nasıl-" tom onu tekrar öperken fısıldar "defter.." ve yine ona eğilirken harry anlamaz, ama umursamaz..

---

defter açıldığında harry uyuyakalmış, tom orada belirmişken bu kadar kolay olmasını beklememiştir cidden, ama harry aptal, ona, *toma* gerçekten güveniyor, defteri açmışken tom orada onu izlemiştir, harry uyuyorken tom istediğini yapabilir, onu öldürmek için sihre ihtiyacı yoktur, dumbledore onu burada yalnız bırakarak ayrıca aptallık etmiştir, biliyordur ki tom da az tatilini bu evde geçirmemiştir, tek başına, her girişi biliyorken tom harrynin yanında oturmuş, onun yüzünü izlemişken uzanarak saçını çekmiş, yarasına dokunmuş, nefesini parmak uçlarında hissetmişken tom içindedir, voldemort dumbledore'un günlüğü öğrenmesinden sonra onu hala tutamaz, tomu tekrar bilincine geri almışken günlük artık sadece bir defterdir, bunu yapabileceği tek horcruxtur o defter, ve voldemort tomun tüm duygularını, harrynin onunla konuşurken yaşadığı her duyguyu da içine almışken harry uyanmaya başlamıştır, kaşları çatılı, dudaklarını ıslatarak dönerken tom kendini ona eğilirken bulmuş ve dudakları yakalamışken harry onun o olduğunu anlamış, onu kendine çekmiştir..

---

harry onun saçlarını tutuyor, bırakmıyorken voldemort yıllar boyunca kimseyi öpmemiş, çok şey yapmış ama kimseyi *öpmemiş*, yıllar boyunca *tom* da olmamış, bir an hislerden ateş gibi yandığını hissederken harry inler, tom dudaklarını ona daha da bastırırken delikanlı ateş parçasıdır, onu boynundan sınıksı tutarak kendine çekerken tom eli

yastıklarda, parmakları yumruk oluyorken onun ısrarına hafifçe güler, çekilirken alınları birbirine dayalı, harry fısıldar
"nasıl-" tom nefesi tekrar öperken cevaplar
"defter-" daha fazla bir şey diyemeden onu yine öperken harry de onu kendine çeker..

---

harry nefes alamıyor, umrunda da değil, onu öpüyorken ağızları açıktır, ıslaktır, bir parmak boynundan çenesine, dudaklarına çıkar, ağzına girerken harry onu hafifçe ısırır, öperken tom hafifçe ondan çekilir, harry nefes nefese ona bakarken yeşil gözleri ateşle yanıyor, körleşmiş, göğsü inip kalkıyorken tom onu izler, harry onun parmağının ucunu hafifçe öperken tom elini çeker, o anda ikisi de kim olduklarını hatırlarlarken harry fırlayarak onu üzerinden iter, gözlüğünü tek harekette takıp o harekette asayı çekerek odada ona dönerken tom yatakta oturuyor, ona bakar..

"ne işin var burda?"
tom kaşını kaldırarak yatağa daha da otururken cevaplar
"ne işim mi var? bir düşünelim.." uzanarak defteri eline alır, çevirirken harry nefesleri hızlı, yutkunarak onu izliyor, bir şey demezken tom mırıldanır
"çok şaşırdım harry.. bunca yıl, 3 sene beraber, 8 sene bekleyerek, ve sonra yine beraber.. benimle arkadaşlık kurdun, biliyor muydun?"
harry ona bakarken cevaplar
"çoktan okumadın mı? o yüzden burada değil misin?"
tomun suratında voldemortun sırıtişi belirirken harry esasını daha da kavrar..

"farkındaysan seni öldürmedim potter.."
"evet, öpmeyi tercih ettin.. ne düşünmeliyim?"
tom hafifçe gülerken defteri bırakır, yatağa bastırarak kalkarken harry hızla geriler, esasını indirmezken tom mırıldanır
"bu evde büyü yapamazsın harry-"
"sen nasıl geldin-"
"ben normal değilim, değil mi? indir şunu hadi.."
eliyle asayı indirir, ona bakıyorken harry onu izliyor, yutkunarak konuşur
"sen bu değilsin.. beni inandırmaya çalışıyorsun, amacın nedir bilmiyorum, ama sen tom değilsin.. tom iyi bir çocuktuk, zorlanmıştı, ama iyi olabilirdi.."
koyu gözlerde bir an bir kırmızılık ışıldarken harry hafifçe gülümser
"hissediyorsun, değil mi? artık tom değilsin.. onu ne kadar içine alsan da.. bana karşı sevgi duyuyor musun? tom beni seviyordu.. tom bana güveniyordu, bana inanıyordu-"
"ben kimseye inanmadım-"
"belindaya da mı-" harry bir anda kendini duvarda bulurken ona bakar, tom üzerinde, oldukça tanıdık, ona bakarken harry bekler..

"senden korkmuyorum, tomdan korkmuyorum, o bana zarar vermez-" harry suratına yediği bir darbeye başını çevirirken tomun sesindeki voldemort cevaplar
"vermez mi sanıyorsun?"
harry başını ona çevirirken ağzında kan tadı var, konuşur
"bana sen acı veriyorsun.. içindeki tom sana bağıyor-" harry başının duvara vurulduğunu hissederek, dengesini kaybederek yere düşerken başı dönüyor, oturur, tom da onunla beraber çökerken ona sarılıyor, başını dengede tutarken konuşur
"memnun musun harry? canını yakmak zorunda kaldım.."
onun şakağını öperken harry nasıl bir belaya bulaşmış olduğunu düşünüyor, gözlerini kapatırken kendinden geçer..

"ne istiyorsun benden?"

harry gözlerini açmış, yatakta olduğunu hissediyorken tom camın ordadır, ona dönerken elleri ceplerinde, cevaplar

"her zamanki şeyi?"

harry uzağı iyi görmüyor, gözlükleri çıkartılmış, bakışları buğulu, ona bakarken sorar "öldürmeyi? neden beni bayılttığında yapmıyorsun? neden kurtulmuyorsun?"

tom onu izliyorken harry derin bir nefes alarak tavana döner, cevaplar

"ben yapardım.. o kadar slytherin olmayı bana sen öğrettin.."

tom cevap vermezken harry yine uykunun bastırıldığını hisseder, tom onu uyutuyordur, uyurken tekrar uyanıp uyanmayacağını bilemez..

Soundtrack

Hans Zimmer - And Then I Kissed Him

"harry.. uyan harry.."

harry sessiz, başını o tarafa çevirirken dudaklar tenindedir, harry hafifçe nefes alırken tom üzerinde, nefesi onda, fısıldar

"haklısın harry, sana zarar veremem.. söz verdim.. hep arkadaş olacaktık, hatırladın mı?"

harry yeşil gözlerini açarak ona bakarken bir an korkudan bir şey söyleyemez, tom ona bakıyorken gülümser, uzanarak onu öperken harry dalgın, o da onu öper, bir şeyler vardır kanında, bir şeyler onu uyuşturuyordur, harry fısıldar

"ne yaptın bana?"

tom onun saçlarını düzeltirken cevaplar

"bir şey yapmadım harry.. sana zarar vermiyorum.. ikimiz de hep arkadaş olacağız, voldemort buna izin veriyor-" harry panikle nefes alırken yutkunur, ona bakıyorken tom onun yüzünü okşuyor, devam eder

"korkma harry.. beraber yaşayacağız-" harry nefesinin boğulduğunu hissederken yutkunur, bir şey içinde yükseliyordur, tom hissetmiş gibi onun göğsünde elini yükseltir, boynuna çıkartırken konuşur

"voldemort benim için, senin için ikimize bir iyilik yapıyor harry.. sonra ona teşekkür etmelisin.."

harry gözleri kocaman, kıpırdıyamıyor, kıpırdaması engellenmişken tom uzanarak onun dudaklarını örter, harry gözlerini kapatırken bir damla yaş yanağına kayar..

"harry! harry uyan-" harry sarsılırken başı düşerek uyanır, dumbledore tepesinde, gözle görülür bir şekilde rahatlar harry başı dönüyor, öksürerek yana dönerken snape evde ilerliyor, asasıyla büyüler savuruyordur, dumbledore sorar

"ne oldu çocuğum, söyle,-" harry eli boğazında, bilmiyorken öksürüyor, her yanının ıpslak, ter içinde olduğunu görürken dönerek yorganı kaldırır, her şeyi iterken dumbledore ayağa kalkar, yaşlı adam gerilerken harry çılgınca bir şey arıyor, defteri bulunca çıkartır, açar ve açtığı anda siyah bir mürekkep ellerine, kollarına, yere akarken harry bağırır, yere çökerken dumbledore arkasında, onun omuzlarını tutar..

Tom sözünü tutmuştu, hep arkadaş olacaklardı artık, sonsuza kadar.

Tom da, Harry de birer horcruxtu ve Voldemort ikisi için ikisinden de vazgeçmişti. Tam onluk bir hareketti, hem kendisinden, hem de Harry'den bir şey almış, ama yine de Harry'e bir iyilik yapmıştı. Elbette kendine de.

Harry için Tom'la yaşananlar, ona dair anıları, hepsi uzak, silik bir hatıraydı artık, etkilemiyordu bakış açısını, yaşananları. Voldemort içinse ölü bir adamdı Tom, umursamıyordu kimle arkadaş olduğunu, kimi sevdiğini, kimi öptüğünü. Öpmek istediğini.

Hayat değişmemişti, olanlar ertelenmişti sadece. Dumbledore haklıydı, sevgiyi Voldemort bile değiştiremezdi, en yakın arkadaşlıklar sonsuza kadar sürerdi.

Hep.

THE END

çok ilginç oldu, kapıldan ziyade kişiliklere yönelik oldu, HV olarak değil de, Harry/Tom olarak verilmesi gereken bir şey oldu zannımca.. ilk yılları çok sevdim, hiç yazmadığım bir şeydi, o yılların güzelliği gerçekten çok güzel oldu.. kıyamadım, parçalayamadım.. ilerde belki tekrar dokunurum bu çifte, daha farklı açılardan.. ama ikisinin de özlerini daha iyi anlamama yardım eden bir senaryo oldu, o açıdan mutluyum..

09.01.08
12.01.08

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:

<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.